

رفع موانع فرزندآوری از پوشش بیمه مادران غیر شاغل تا تسهیلات درمانی

مرور وضعیت جمعیت کشور نشان می‌دهد که در یک دوره زمانی، نرخ رشد جمعیت به‌طور فزاینده‌ای افزایش یافت و در سال ۱۳۶۵ به حدود ۳٫۹ درصد رسید. با توجه به فزونی بار جمعیت در شرایط مشکلات اقتصادی ناشی از تحریم‌ها، سیاست‌ها به سمت کاهش جمعیت سوق یافت و به حدود ۱٫۲ درصد کاهش یافت. در نتیجه این افراط و تفریط، اکنون به سمتی پیش می‌رویم که طی ۲۰ سال آینده حدود ۲۵ درصد جمعیت کشور سالمند خواهد شد. در حالی که رأس هرم جمعیتی، یعنی جوانان به دلیل کاهش فرزندآوری کوچک شده است. از این رو مسئله فرزندآوری، محور برنامه‌های حوزه جمعیت در کشور قرار گرفت. طلیعه راهبردهای بالادستی فرزندآوری را می‌توان در «سیاست‌های کلی جمعیت» و سیاست‌های کلی خانواده رهبر معظم انقلاب مشاهده کرد که به ترتیب در سی‌ام اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۳ و دوازدهم شهریورماه سال ۱۳۹۵ ابلاغ شد.

در این راهبردها تأکید شده که برنامه‌ریزی جامع برای رشد اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور متناسب با سیاست‌های جمعیتی انجام شود. همچنین پویایی جوانی جمعیت با افزایش نرخ باروری، رفع موانع ازدواج، اختصاص تسهیلات مناسب برای مادران به‌ویژه در دوران بارداری و شیردهی و تحکیم بنیان و پایداری خانواده از دیگر تمهیدات سیاست‌های جمعیتی مذکور به‌شمار می‌رود.

علاوه بر آن بندهایی از قانون برنامه‌های پنجم و ششم توسعه، ماده (۴۵) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت و سپس ابلاغ قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت از سوی مجلس شورای اسلامی در نوزدهم آبان ماه سال ۱۴۰۰ از دیگر قوانین

کاهش نرخ رشد جمعیت و افزایش سالمندی در کشور، انجام برنامه‌ریزی منسجم برای حل این موضوع را به چالشی اساسی تبدیل کرده است. رشد جمعیت، موضوعی در هم تنیده به شمار می‌رود که رفع آن نیازمند مشارکت همه جانبه ابعاد اقتصادی، اجتماعی، بهداشتی و فرهنگی است.